

hvorimod jeg forbeholder mig, at det i en anden Form kommer frem ved tredie Behandling. Smidlertid antager jeg mig, som Ordfører, ikke berettiget til at gjøre et saadant Skridt, at tage et saadant Forslag tilbage, inden jeg har confereret med Udvalget, skjøndt jeg ikke troer, at der kan være noget særdeles Betænkeligt ved, om jeg erklærede, at, hvis intet andet Medlem af Udvalget optager det, saa er det at ansee som tilbagetaget fra Udvalgets Side. Jeg veed ikke, om der skulde være Noget herimod at erindre?

Formanden: Jeg maa rigtignot holde Forslaget paa Listen, indtil jeg faaer en bestemt Erklæring paa Udvalgets Vegne om, at det er frafaldet, idet det jo er muligt, at eet eller flere af Udvalgets Medlemmer ikke for Diebliffet ere tilstede.

Monrad: Grunden, hvorfor Udvalget har gjort den omhandlede Indstilling om en konstitueret Assessor, var, fordi at Udvalget ikke fandt det tilstrækkeligt oplyst, at der virkelig var Trang til en Assessor, hvorefter der først maatte oppebies tilstrækkelig Dplysning. Man fandt, at da der tillige i det Hele taget var en saa stærk Afstagen af Retsfager, saa havde man Grund til at antage, at dette ogsaa vilde indvirke paa Sagerne ved Hof- og Stadsretten, af hvis Medlemmer Enkelte havde havt extraordinære Functioner, idet f. Ex. en Assessor havde været sendt til Bestindien for at anstille Undersøgelse der. Efter alt hvad der saaledes forelaa for Udvalget fandt man, som sagt, det ikke tilstrækkeligt oplyst, at man trængte til endnu en Assessor, ligesom det jo tillige var Udvalget bekendt, at Retten allerede i en tidligere Periode havde udtalt det samme Omstændighed, uden at Regjeringen dengang fandt sig foranlediget til at forøge Antallet af Assessorerne. Man ansaae det derfor for tvivlsomt, om ikke ogsaa i dette Tilfælde Rettens Omstændighed ikke var begrundet i en virkelig Nødvendighed, og troede derfor foreløbigt at kunne udsætte at bevillige Gage til en virkelig Assessor, indtil man havde faaet Dplysning om, hvorledes Forholdet stillede sig til næste October, og da først endelig afgjøre Sagen. At der skulde være stor Betænkelighed herved, kan jeg virkelig ikke sjonne, og jeg maa der-

for ønske, at det nævnte Indstillingspunkt nu maa komme under Afstemning.

Med Hensyn til Indstillingspunktet Nr. 8, da maa jeg dog bemærke, at naar vi sryge den herunder opførte Gage, komme vi netop i Overeensstemmelse med Trykkesfrihedsanordningen, thi denne Gage af 2500 Rbd. er jo beregnet paa, at der skulde være en selvstændig Embedsmand, hvorimod Frd. af 27de September 1799 kun omtaler, at der skal være en „Medhjælper“ til Gjennemsyn af Aviser og Journaler m. v.

Jeg troer saaledes ikke, at den høitagne Juslitsminister har Ret i, at vi ville komme i Modstrid med Trykkesfrihedsanordningen ved at sryge den nævnte Gage; jeg troer netop, at det vilde være i Samklang med Trykkesfrihedsanordningen, naar det for Fremtiden blev en underordnet Embedsmand, hvem det blev overdraget at udføre et saadant Tilsyn. Forøvrigt maa jeg tilstaae, at jeg ikke indseer, at dette Tilsyn i og for sig er af nogen stor Betydning, ligesaa lidt som jeg troer, at den høitagne Juslitsminister virkelig kan lægge nogen særegen Vægt derpaa. Trykkes der Noget, som virkelig er farligt for Staten, saa vil det ogsaa fornemmes, og man behøver ikke at ansætte en Embedsmand til at gjennemlæse det; thi det vil nok gjøre sig gjældende og blive kendt paa en saadan Maade, at der vil være tilstrækkelig Anledning for Politimesteren til at undersøge Sagen nøagtigere. Jeg troer virkelig, at det vilde være langt ønskeligere og hensigtsmæssigere, istedetfor at føre et saadant Tilsyn med Pressen, at føre det f. Ex. med Handelen med Mælk og Fløde i Kjøbenhavn (Latter). Forøvrigt vil det jo være overladt til den høitagne Juslitsminister, hvorledes han nærmere vil ordne disse reent personlige Forhold, og jeg tvivler slet ikke paa, at han jo vil finde en saadan Udvei, at derved haade fleer en Besparelse, og at Ingen derved bliver forulempet. Det er jo et meget ublodigt Dsfer til en Fortid, der stod i Strid med den nuværende Tilstand, hvorefter der her er Spørgsmaal.

Mourier: Jeg troer i Anledning af den sidste arede Talers Dtringer at burde tilføie, at jeg tør udtale, at det er Rettens bestemte Anskueelse, at